

ПРЕДГОВОР НА ФРЕНСКИЯ ИЗДАТЕЛ

Превод от френски: Дияна Марчева, 1996

chitanka.info

„Нямам капка френска кръв, но във вените ми тече Франция“, обича да припомня Ромен Гари.

Висок, със силно издължено лице, сини очи с бадемова форма и баритон на източен разказвач. Той е роден през 1914 г. в Латвия. Майка му играе в Московския френски театър. Влюбена в отечеството на Виктор Юго, тя се подготвя да замине да роди във Франция, но не успява да се организира навреме. Ромен Гари рисува портрета на тази изключителна жена в „Обетът на зората“. Казват, че тази книга е най-красивия букет цветя, който може да бъде поднесен на една майка.

Тя открива модна къща във Варшава, а после и в Ница. Два-три пъти натрупва състояние и се разорява. Непрекъснато повтаря на сина си: „Ти ще бъдеш френски писател, ще станеш посланик на Франция, ще получиш Почетния легион!“. Когато това бъде изречено във Вилно (Полша), с ужасяващ акцент, на хлапе, което никога не е зървало Париж, а и няма големи шансове да го види някога, то звучи нелепо. Но въпреки всичко се сбъдва. Книгата „Обетът на зората“ е преведена на четиринайсет езика и е адаптирана за театралните сцени на Бродуей и за киното. От издаването ѝ досега в издателство „Галимар“ са получени повече от пет хиляди писма за автора.

Ромен Гари пристига във Франция на четиринайсет години. Получава средното си образование в Ница, а в Париж завършва право. По време на военната си служба е инструктор по стрелба в Училището по въздухоплаване в Салон. През 1940 г. заминава за неокупираната територия на Франция. От 1940 до 1944 г. е командир на Лотарингската ескадрила и взема участие в битката за Англия и в кампаниите в Африка, Абисиния, Либия и Нормандия. Получава званията кавалер на Почетния легион и Компаньон на Освобождението. В Министерство на външните работи е назначен през 1945 г. и започва като секретар и съветник в посолството в София, работи в Берн, в дирекция „Европа“. От 1952 до 1956 г. е говорител на ООН, а след това шарже д’афер в Боливия и генерален консул в Лос Анджелис. През 1961 г. напуска дипломатическата кариера и в продължение на десет години обикаля света и работи за американски издания, написва сценариите на филмите „Птиците отлитат да умрат в Перу“ (1968 г.) и „Убивай“ (1972 г.) и сам ги режисира. От 1962 до 1970 г. е женен за актрисата Джийн Сийбърг.

Литературата обаче е онази, която винаги ще заема първото място в живота на Гари. По време на войната, между две мисии, той написва „Европейско възпитание“, която получава Наградата на критиката през 1945 г. „Корените на небето“ взема награда „Гонкур“ през 1956 г. Оттогава творчеството на Гари се е обогатило с повече от двайсет и шест романа, с есета и спомени. Последният от романите е „Хвърчилата“.

Ромен Гари слага край на живота си в Париж, на 2 декември 1980 г.

В „Нощта ще бъде спокойна“, авторът на „Обетът на зората“ говори изключително освободено за всичко, което е видял, познал и обикнал. Превратностите на историята и непостоянството на неговия темперамент превръщат Гари в един от свидетелите на тази епоха, който е имал възможността да преживее лично огромна част от събитията и да влезе в контакт с голям брой изключителни, екстравагантни, мистериозно криещи се или всеизвестни личности.

От Вишински до Гручо Маркс, от Чърчил до Де Гол през различните посланици в Холивуд — галерията от портрети изобилства с изненади. Станалият глава на България Димитров заявява на шега: „Знаете ли, именно аз го подпалих... Райхстага“. Джон Форд се разгневява, когато червенокожите танцьори от „дивашкото“ племе на хописите, които той показва на Гари, споделят неочаквано, че са били G.I.'s^[1] и са взели участие в освобождаването на Париж.

Превратностите в тази биография на „търсач на приключения“ следват една след друга, от страница на страница, и оформят портрета на човек, съумявал неведнъж да живее няколко живота едновременно. Отвъд предела на всякаква изповед и свидетелство, като пише „Нощта ще бъде спокойна“, Ромен Гари сътворява химн не просто за жената, но за женското начало — в него той вижда основополагащата за всяка цивилизация ценност.

Политиката, Европа, личностите на деня се изреждат и се превръщат в теми на разговор, в обект на съсипващи преценки. Ставаме свидетели на пристъпите на гняв и нежност на един от последните хуманисти.

Франсоа Бонди, събеседникът на Ромен Гари в това повествование — изповед, е негов приятел от детството. От 1950 до 1969 г. швейцарският писател и журналист издава в Париж списание

„Пръвов“. Автор е на множество публикации на немски език в областта на модерната литература. Редактор на цюрихския всекидневник „Ди Велтвохе“. През 1968 г. получава Наградата на Академията за наука и литература в Майанс за принос в опознаването на съвременната френска култура в Германия.

[1] Пехотинец от Американските военни сили. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.